

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.7.09:616.728.1

**ДИСПЛАСТИЧНІ ПРОЦЕСИ КУЛЬШОВОГО СУГЛОБА В
СОБАК КРУПНИХ ТА ГІГАНТСЬКИХ ПОРІД**

Кладницька Л.В., д.вет.н., доцент¹

**Величко С.В. кандидат біологічних наук, головний лікар клініки
“WSWclinic”²**

Величко В.С, студент 6 курсу¹

*¹Національний університет біоресурсів і природокористування України, м.
Київ*

²“WSWclinic”, м. Київ

Дисплазія кульшових суглобів – патологія, яка має множинну природу, в розвитку якої важливу роль відіграють генетичні фактори, швидкий ріст окремих порід (гігантських та крупних) в ювенальний період, неповноцінне харчування, яке призводять до накопичення надмірної ваги, непомірні навантаження. Дисплазія кульшового суглоба є одним з найбільш поширених захворювань опору-рухового апарату в собак, яке суттєво знижує якість життя тварини. Для корекції такого патологічного стану на сучасному етапі розвитку ветеринарної медицини в світі успішно застосовують стовбурові клітини, отримані з жирової тканини та кісткового мозку [Platas J.; Guillén M. I. et al, 2013; Black, L.; Gaynor, J. et al., 2007]. Отже, діагностика та моніторинг дисплазії кульшових суглобів в собак має актуальне значення, оскільки дає можливість вчасно поставити діагноз, здійснити своєчасну корекцію та покращити якість життя тварини.

Рентгенографію проводили під загальним наркозом у дорсовентральному положенні. Обробку рентгенівських зображень проводили згідно протоколів рентгенологічного дослідження кульшового суглоба. Міжнародною кінологічною спілкою (FCI) запропоновано наступну класифікаційну схему щодо постановки діагнозу на дисплазію.

Ступінь А – немає ознак дисплазії: голівка стегнової кістки і кульшова

западина конгруентні; кут Норберга 105° і більше; краніолатеральний край кульшової западини гострий, злегка заокруглений. В – перехідна форма: голівка стегнової кістки і кульшова западина дещо неконгруентні; кут Норберга біля 105° . С – слабкий ступінь дисплазії: голівка стегнової кістки і кульшова западина неконгруентні; кут Норберга 100° і більше; краніолатеральний край кульшової западини втрачає заокругленість, остеоартрозна зміна кульшового суглоба. D – середній ступінь дисплазії: виражена неконгруентність між голівкою стегна і acetabulum, підвивих, кут Норберга 90° чи більше, краніолатеральний край сплющений, ознаки остеоартроза. E – важкий ступінь дисплазії: виражений підвивих голівки стегнової кістки, або вивих; кут Норберга менший за 90° ; виражене сплющення краніального краю acetabulum; голівка стегнової кістки деформована (грибоподібної форми, сплющена), інші ознаки остеоартрозу.

Визначено, що серед значної кількості порід собак більше було вражено на дисплазію особин породи німецький шеферхунд – серед 117 протестованих тварин виявлено дисплазію ступеня В у 13, ступеня С – у 3 особин. Серед 62 протестованих тварин породи лабрадор ретривер було виявлено ступінь А у 58 собак, ступінь В – 3 та D – 1 відповідно. В собак породи південноафриканський бурбуль було виявлено дисплазію кульшового суглоба ступеня В – 3 випадки, D – 1, А – 8 відповідно.

За диспластичних змін на рентгенологічному знімку ми реєстрували наступні ознаки: неконгруентність голівки стегнової кістки та краніолатерального краю кульшової западини, кут Норберга становив менше 105° , відмічали сплющення краніолатерального краю кульшової западини; вивих, або підвивих головки стегнової кістки, вкорочення шийки стегнової кістки, зміну головки стегнової кістки.

Найчастіше важкі ступені дисплазії кульшового суглоба реєстрували в собак крупних та гігантських порід (лабрадор ретривер, німецький шеферхунд і південноафриканський бурбуль), які мають велику вагу. Своєчасне діагностування дисплазії кульшових суглобів у собак і його моніторинг надає можливість вести якісну племінну роботу і покращити якість життя тварин.